

Koalicja Pacyfiku na rzecz Papui Zachodniej nabiera tempa

15 września 2016

Członkowie Koalicji Pacyfiku na rzecz Papui Zachodniej (PCWP) ostatnio spotkali się w Honolulu na Hawajach potwierdzając, że ten subregionalny sojusz staje się coraz poważniejszym i donośniejszym głosem na rzecz Papui Zachodniej. W ramach koalicji już osiem podmiotów stanęło po stronie Papui Zachodniej.

Pierwszymi członkami PCWP były Wyspy Salomona, Vanuatu, Front Narodowego i Socjalistycznego Wyzwolenia Kanaków (FLKNS) /Nowa Kaledonia, Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP), a także Sojusz Organizacji Pozarządowych Wysp Pacyfiku (PIANGO). Dwaj nowi członkowie PCWP to Tuvalu i Republika Nauru, a także dwa kolejne państwa wyrażające swoje poparcie: Królestwo Tonga i Republika Wysp Marshalla.

Koalicja Pacyfiku na rzecz Papui Zachodniej (PCWP) zainicjowana została przez premiera Wysp Salomona, Manassesa Sogavare, który jest również przewodniczącym międzyrządowej

organizacji Melanesian Spearhead Group (MSG). Podstawowym celem PCWP jest zdobycie w regionie Pacyfiku szerszego poparcia dla podjęcia na forum międzynarodowym kwestii Papui Zachodniej, włącznie z interwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W przemówieniu inauguracyjnym w Honolulu premier Sogavare oświadczył, że narody Pacyfiku jako najbliżsi sąsiedzi Papui Zachodniej posiadają obowiązek wykazania troski o rozwiązanie problemów z jakimi boryka się Papua Zachodnia. Podkreślił, że Zachodnim Papuasom odmawia się prawa do samostanowienia od ponad 50 lat mimo, że jest ono jedną z podstawowych zasad Karty Narodów Zjednoczonych. Premier Wysp Salomona zauważył, że w Papui Zachodniej, która znajduje się pod indonezyjską administracją podważane są jednocześnie prawo do życia i poszanowania godności.

Wdzięczność dla PCWP wyraził Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP). „Trzy lata temu tylko jeden naród stał obok Papui Zachodniej, a teraz lista ta cały czas rośnie” – czytamy w komunikacie Free West Papua Campaign, organizacji zrzeszonej w ramach ULMWP.

Podczas spotkania z prezydentem Republiki Wysp Marshalla, Hildą Heine wdzięczność dla zaangażowania tego kraju w tym samym kontekście wyraził Sekretarz Generalny ULMWP, Octavianus Mote. „W ubiegłym roku Melanesian Spearhead Group (MSG) i Królestwo Tonga były jedynymi krajami, które nas wspierały. W tym roku posiadamy wsparcie ze strony krajów Polinezji, Mikronezji i Melanezji”. Uczynienie prawdziwie wielkiego kroku do przodu będzie jednak możliwe wtedy, gdy obok MSG swojego walnego poparcia udzieli także Forum Wysp Pacyfiku (PIF) i o takie poparcie apelowano przededniu spotkania w ramach PIF które odbyło się w pierwszej połowie września w Pohnpei, w Sfederowanych Stanach Mikronezji.

Octavianus Mote przypomina, że w regionie istnieją państwa melanezyjskie, które nie posiadają jasno sprecyzowanej

polityki w sprawie walki Papui Zachodniej o niepodległość i niezależność od Indonezji, „ale w sprawie łamania praw człowieka przez Indonezję, nie ma dyskusji” – zaznacza sekretarz ULMWP – doprecyzowując, że tych dwóch problemów nie zależy rozróżniać ponieważ „łamanie praw człowieka i walka o niepodległość nie są różnymi kwestiami. Indonezja narusza podstawowe prawo Papui Zachodniej do samostanowienia”.

Cel na przyszłość stawiany przez Mote do którego usilnie namawia on liderów państwa Pacyfiku to skierowanie kwestii samostanowienia Papui Zachodniej do Komisji ds. dekolonizacji ONZ. O ten akt strony zrzeszone w Forum Wysp Pacyfiku proszą przywódcy z Papui Zachodniej. Za przyśpieszeniem tego procesu przemawia zdaniem Mote całkowicie negacjonistyczna postawa rządu Indonezji, który odrzucił wniosek Sogavare o możliwość skierowania misji dyplomatycznej w tej sprawie do Dżakarty.

Octavianus Mote przypominał, że Indonezja stoi za polityką ludobójstwa wobec Papui Zachodniej, a jeśli zwłoka w sprawie rozwiązania tego konfliktu będzie kontynuowana – i Papuasi nie uzyskają pomocy od ONZ do 2020 roku – to już niebawem może być za późno. Stawiając tę tezę Mote odnosi się zarówno do trwającej na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat polityki militarnej Indonezji wobec Papui Zachodniej w ramach której „zamordowano setki tysięcy cywilów i unicestwiono całe wsie w odległych obszarach”, jak również do postępującej marginalizacji demograficznej i ekonomicznej rdzennych mieszkańców, którzy już za kilka lat mogą stanowić „mniej niż 25 procent populacji Papui Zachodniej”.

Opracowanie: Damian Żuchowski

Na podstawie: FreeWestPapua.org, MVariety.com

Źródła: WolneMedia.net i Free West Papua Campaign Poland